

en begyndende Lønning af 4,800 Kr. stigende hvert 5te Aar med 400 Kr., dog saaledes, at Lønningen ikke kan overstige 6,000 Kr. Paa dette Punkt er hele Udvalget altsaa enigt. Jeg skal til Oplysning om Betydningen af denne Lønning kun nævne, at den nuværende Geheimarkivar lønnes efter Lønningsloven af 1871 med en Begyndelsesløn af 4,432 Kr. og kan stige til 6,432 Kr. Udvalgets Forslag stiller altsaa den kommende Rigsarkivar, der i alle Maader faar en baade større og mere omfattende Virksomhed, navnlig nu, da ogsaa Provindsarkivarerne lægges ind under hans Ledelse, væsentlig paa samme Trin som den hidtidige Geheimarkivar, dog saaledes, at Begyndelseslønnen bliver omtrent 400 Kr. højere, medens Slutningslønnen saa til Gjengjæld bliver 432 Kr. lavere. Med Hensyn til de to næste Klasser af Embedsmænd er det, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, idet Flertallet har fundet, at de to Arkivarer, der ansættes ved Rigsarkivet, naar de faae en Begyndelsesløn af 3,200 Kr., bør have Alderstillæg af 400 Kr.s Størrelse, medens Mindretallet ikke har ment at kunne gaa højere end til 300 Kr. Naar Flertallet har holdt paa Alderstillæg af 400 Kr., er det væsentlig af Hensyn til, at det i Reglen er i en temmelig fremrykket Alder, at nogen Arkivembedsmand naar op til at blive Arkivar. Naar en Mand ansættes som Assistent i Arkivet i Reglen i 25—26 Aars Alderen, sker det ikke sjældent, at han kan staa som Assistent i 12—14 Aar, ja endnu længere, altsaa først naar op til Arkivsekretær i en Alder af 37—38 Aar, og at han først stiger til at blive Arkivar, naar han bliver en 50 Aar. Det vil da for en saadan Mand spille en ikke ringe Rolle, om Alderstillæget er 300 eller 400 Kr., om han naaer den højere Løn efter 15 eller efter 20 Aars Tjeneste. I Reglen vil han aldrig naae 20 Aars Tjeneste, saa at Slutningslønnen bliver fuldstændig illusorisk. Af Hensyn dertil, og da man ikke har fundet det rigtigt at formindste Arkivembedsmændenes Lønninger væsentlig fra, hvad de ere nu, har Flertalletillet sit Forslag. Med Hensyn til Arkivsekretærene har Flertalletillet Forslag om en Begyndelsesløn af 2,000 Kr. stigende hvert 5te Aar med 300 Kr., dog at den ikke kan gaa op over 2,900 Kr. Det er tilsyneladende bedre end Ministeriets Forslag, men ogsaa kun tilsyneladende, idet Ministeriets Forslag ikke er saa ganske let at komme til Klarhed over. Med Hensyn til Arkivsekretærene siger Ministeriets Forslag, at de skulle lønnes ligesom Fuldmægtige med den højeste Lønningsstigning under Ministeriet, men idet de stilles lige med Fuldmægtige

har Ministeriet jo tænkt paa, at de skulle beholde det nuværende Dyrtidstillæg, idet Dyrtidstillæg jo tilstaas alle de Embedsmænd, hvis Lønninger ere bestemte i Lønningslove, som ikke ere blevne reviderede efter 1880; Arkivsekretærene stilles saaledes lige med Embedsmænd, der lønnes efter en tidligere Lov og skulde derfor have Dyrtidstillæg. Efter det Forslag, Flertallet har udarbejdet, stiller Forholdet sig saaledes, at naar man gjør en Beregning for 20 Aar, vil Lønnen omtrent falde sammen med den, som Arkivsekretær eller Fuldmægtige i Kongerigets Arkiv for Tiden have. Man har ment, at det vil være passende her at blive staaende ved det Gamle og ikke at gjøre anden Forandring end ogsaa for disse Embedsmænds Vedkommende at gennemføre det Princip, som Folkethinget overhovedet har gennemført i de sidste Aar, at Alderstillæg kun gives hvert 5te Aar. Den nuværende Ordning er forsaavidt temmelig abnorm, som man i Geheimarkivet giver Alderstillæg paa 100 Kr. hvert Aar, og i Kongerigets 200 Kr. hvert 2det Aar. Man har ment, at det vilde være rigtigt i denne Lov at gennemføre det samme Princip, som er gjældende i alle andre Lønningslove, at Alderstillæg gives hvert 5te Aar; men for at raade Bod paa den betydelige Formindelse i Indtægt, som derved vilde fremkomme for Arkivsekretærene, har man sat deres Begyndelsesløn op til 2,000 Kr. Mindretallets Forslag skal jeg ikke omtale nu, da jeg formoder, at Mindretallet selv vil motivere sit Forslag for de deri omtalte to Embedsmænds Vedkommende. Med Hensyn til Provindsarkivarerne har Udvalget ment, at det Navn, som Lovforslaget har givet dem, nemlig Stiftsarkivarer, ikke vilde være heldigt. Man har været noget i Tvivl om, hvilket Navn man skulde vælge, men er tilsidst bleven enig om at kalde dem Kredsarkivarer og at optage en Bestemmelse i Loven om, at Landet deles i 3 Arkivkredse, hver under sin Kredsarkivar. Da disse Kredsarkivarer væsentlig ville faae en Stilling, der svarer til Arkivarernes i Kongerigets Arkiv og i Geheimarkivet, har man ment, at foruden Begyndelseslønnen 2,000 Kr. kunde det være rigtigt at give dem en passende Bolig ved Arkivet, hvilket ogsaa af andre Grunde vil være nødvendigt, idet et saadant Arkiv ikke godt kan undvære et dagligt Tilsyn. Der maa helst leve Høgen ved Arkivet, saa at naar ikke Arkivaren boede der, maatte der være en Portner, eller dog sørges for et dagligt Tilsyn paa anden Maade. Man har derfor foreslaaet for Provindsarkivarerne dels fri